

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2012. december 13. *

„1896/2006/EK rendelet — Európai fizetési meghagyásos eljárás — Fizetési meghagyás iránti, a nemzeti jogban meghatározott alaki követelményeket ki nem elégítő kérelem — A kérelem által kielégítendő követelmények kimerítő jellege — A főkövetelés teljesítésének időpontjáig keletkezett kamat érvényesíthetősége”

A C-215/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Lengyelország) a Bírósághoz 2011. május 9-én érkezett, 2011. április 11-i határozatával terjesztett elő az előtte

Iwona Szyrocka

és

a **SiGer Technologie GmbH** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, M. Ilešič (előadó), E. Levits, J.-J. Kasel és M. Safjan bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: K. Sztranc-Sławiczek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. április 18-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a lengyel kormány képviselőiben M. Szpunar, M. Arciszewski és B. Czech, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviselőiben C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,
- a portugál kormány képviselőiben L. Fernandes, meghatalmazotti minőségben,
- a finn kormány képviselőiben M. Pere, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőiben S. Ossowski, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– az Európai Bizottság képviselőjében A.-M. Rouchaud-Joët és K. Herrmann, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2012. június 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 399., 1. o.) értelmezésére vonatkozik.
- 2 A jelen kérelmet a lengyelországi lakóhellyel rendelkező I. Szyrocka által a németországi székhelyű SiGer Technologie GmbH-val szemben kezdeményezett európai fizetési meghagyásos eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az 1896/2006 rendelet

- 3 Az 1896/2006 rendelet (8), (9), (10) és (11) preambulumbekzdése értelmében:
„(8) A hatékony igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés ebből eredő akadályai a határokon átnyúló ügyekben, valamint a belső piacon belüli verseny torzulása abból adódóan, hogy a különböző tagállamokban a hitelezők rendelkezésére álló eljárási eszközök működésbeli különbségei [helyesen: hogy a különböző tagállamokban a hitelezők rendelkezésére álló eljárási eszközök hatékonysága eltérő], olyan közösségi jogi szabályozást tesznek szükségessé, amelyek az Európai Unió egész területén egyenlő lehetőségeket biztosítanak a hitelezők és adósok számára.
(9) E rendelet célja egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése [...].
(10) Az e rendelet által megállapított eljárás kiegészítő és szabadon választható eszközként áll a jogosult rendelkezésére, akinek továbbra is jogában áll a nemzeti jogban előírt eljárást igénybe venni. Ennek megfelelően ez a rendelet nem lép a nem vitatott követelések behajtására szolgáló, nemzeti jog szerint létező mechanizmusok helyébe, és nem is hangolja azokat össze.
(11) Az eljárásban a felek és a bíróság közötti kapcsolattartásban – a lehető legnagyobb mértékben – formanyomtatványokat kell használni az eljárás lefolytatásának megkönnyítése és az automatizált adatfeldolgozás lehetővé tétele érdekében.”
- 4 A szóban forgó rendelet (16) preambulumbekzdése értelmében „[a] bíróságnak a kérelmet – beleértve a joghatóság kérdését és a bizonyítékok ismertetését is – a kérelmet tartalmazó formanyomtatványban megadott tájékoztatás alapján kell megvizsgálnia. Ez lehetővé tenné a bíróság számára a követelés megalapozottságának *prima facie* vizsgálatát, és többek között a nyilvánvalóan alaptalan követelések vagy elfogadhatatlan kérelmek elutasítását”
- 5 Az 1896/2006 rendelet (29) preambulumbekzdése szerint a szóban forgó rendelet célja „az Európai Unióban a nem vitatott pénzkövetelések behajtását szolgáló egységes, gyors és hatékony mechanizmus létrehozás[a]”.

6 Az 1896/2006 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„E rendelet célja:

- a) a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén;

[...]”

7 E rendelet 2. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„E rendeletet határokon átnyúló polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni, tekintet nélkül a bíróság jellegére. [...]”

8 A szóban forgó rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„E rendelet alkalmazásában határokon átnyúló ügynek minősül az, amelyben legalább az egyik fél az eljáró bíróság székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel.”

9 Ugyanezen rendelet 4. cikke értelmében:

„Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásának célja az európai fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásának időpontjában esedékes, meghatározott összegű pénzkövetelések behajtása.”

10 Az 1896/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában a joghatóságot a közösségi jog vonatkozó szabályaival [...] összhangban kell meghatározni”

11 E rendelet 7. cikke értelmében:

„(1) Az európai fizetési meghagyás iránti kérelmet az I. mellékletben található »A« formanyomtatványon kell benyújtani.

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:

- a) a felek és adott esetben képviselőik neve és címe, valamint azon bíróságé, amelyhez a kérelmet benyújtották;
- b) a követelés összege, beleértve a főkövetelést, valamint adott esetben a kamatot, a kötbért és a költségeket;
- c) amennyiben a követelésre kamatot kérnek, a kamatláb és az időszak, amelyre a kamatot kérték, kivéve ha a származási tagállam joga szerint a főkövetelés után automatikusan törvényes kamatot számolnak fel;
- d) a jogalap, beleértve a követelés, és adott esetben a kért kamat alapjául szolgáló körülmények ismertetését;
- e) a követelést alátámasztó bizonyítékok ismertetése;
- f) a joghatóság megalapozása

és

g) az ügy határokön átnyúló természete a 3. cikk értelmében.

(3) A kérelemben a jogosultnak ki kell jelentenie, hogy legjobb tudomása és meggyőződése szerint az adott tájékoztatás megfelel a valóságnak, valamint hogy tudomásul veszi, hogy bármely szándékoltan valótlan nyilatkozat a származási tagállam joga szerinti megfelelő szankciókat vonhatja maga után.

(4) A jogosult a kérelemhez csatolt függelékben jelezheti a bíróság számára, hogy a kötelezett általi ellentmondás esetén nem kívánja a polgári peres eljárásra való áttérést [...]. Ez nem akadályozza a jogosultat abban, hogy erről a bíróságot a későbbiekben, de mindenképpen legkésőbb a fizetési meghagyás kibocsátása előtt tájékoztassa.

(5) A kérelmet papíron vagy bármely más, a származási tagállam által elfogadott és a származási bíróság rendelkezésére álló kommunikációs eszközön keresztül – beleértve az elektronikus formát is – kell benyújtani.

(6) A jogosultnak vagy adott esetben képviselőjének alá kell írnia a kérelmet. [...]"

12 A szóban forgó rendelet 11. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A bíróság elutasítja a kérelmet, amennyiben:

a) a 2., 3., 4., 6. és 7. cikkben megállapított követelmények nem teljesülnek;

[...]"

13 Ugyanezen rendelet 12. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell a választási lehetőségéről, amely szerint:

a) megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak;

[...]"

14 Az 1896/2006 rendelet 25. cikke értelmében:

„(1) Az európai fizetési meghagyásos eljárás és az európai fizetési meghagyás ellen benyújtott ellentmondás alapján induló polgári peres eljárás együttes eljárási illetéke a tagállamban nem haladhatja meg az abban a tagállamban a polgári peres eljárás illetékét az azt megelőző európai fizetési meghagyásos eljárás nélkül.

(2) E rendelet alkalmazásában az eljárási illeték a bíróságnak fizetendő illetékeket és költségeket foglalja magában, amelyek összegét a nemzeti joggal összhangban állapítják meg.”

15 E rendelet 26. cikke szerint:

„Minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, a nemzeti jogot kell alkalmazni.”

16 A szóban forgó rendelet I. melléklete tartalmazza az „Európai fizetési meghagyás iránti kérelem” címet viselő „A” formanyomtatványt.

- 17 Az ugyanezen rendelet I. mellékletében található „Útmutató a formanyomtatvány kitöltéséhez” című útmutató 7. pontja értelmében:

„Kamat. Amennyiben kamatot követel, ezt minden követelés esetén meg kell határozni [...], a formanyomtatványon megjelölt kódokkal összhangban. [...] Ha a kamatot a bíróság határozatának meghozatalával bezárólag követelik, az utolsó négyzetet [-ig] üresen kell hagyni. [...]”

- 18 Az európai fizetési meghagyás kibocsátására szolgáló „E” formanyomtatvány az 1896/2006 rendelet V. mellékletében található.

A lengyel jog

- 19 A polgári perrendtartás 187. cikkének (1) bekezdése értelmében vagyoni jogi ügyekben a kérelemnek tartalmaznia kell a pertárgy értékének megjelölését, kivéve ha a per tárgyát meghatározott pénzösszeg képezi.
- 20 A polgári perrendtartás 130. cikkének (1) bekezdése szabályozza az alaki hibákban szenvedő kérelem benyújtásának következményeit. E rendelkezés értelmében az eljáró bíró általában a jogosultat – az irat visszaküldésének terhe mellett – egyhetes határidő tűzésével kijavításra, kiegészítésre vagy a kérelmezési illeték megfizetésére hívja fel.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 21 A lengyelországi lakóhellyel rendelkező I. Szyrocka 2011. február 23-án európai fizetési meghagyás iránti kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz a tangermündei (Németország) székhelyű SiGer Technologie GmbH-val szemben.
- 22 A szóban forgó kérelem megvizsgálása során a kérdést előterjesztő bíróság megállapította, hogy a kérelem nem felel meg bizonyos, a lengyel jog által előírt alaki követelményeknek, és hogy a jogosult többek között nem tüntette fel a pertárgy lengyel pénznemben kifejezett értékét, amit a lengyel jog az eljárási illeték kiszámítása érdekében megkövetel. A Bíróság rendelkezésére bocsátott iratokból következik, hogy I. Szyrocka az európai fizetési meghagyás iránti kérelemben a főkövetelés összegét euróban jelölte meg. A kérdést előterjesztő bíróság továbbá hangsúlyozza, hogy I. Szyrocka a formanyomtatványban jelezte, hogy egy meghatározott időponttól a főkövetelés teljesítésének időpontjáig kamatfizetést követel.
- 23 Ilyen körülmények között a Sąd Okręgowy we Wrocławiu úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni az [1896/2006 rendelet] 7. cikkét, hogy az

- a) kimerítően szabályozza az európai fizetési meghagyás iránti kérelem által kielégítendő valamennyi követelményt,

vagy pedig úgy, hogy az

- b) csak az e kérelemre vonatkozó minimumszabályokat határozza meg, és az e rendelkezésben az alaki követelményekre vonatkozóan nem szabályozott kérdések vonatkozásában a nemzeti jogot kell alkalmazni?

- 2) Ha a kérelem nem elégíti ki a tagállami jog szerinti alaki követelményeket (például nem mellékeltek a kérelem másolatát az ellenérdekű fél számára, vagy nem tüntették fel a pertárgyértéket), akkor az [első] kérdés b) [pontjára] adandó igenlő válasz esetén a jogosultat az 1896/2006 rendelet 26. cikke alapján a nemzeti jog vagy pedig az 1896/2006 rendelet 9. cikke alapján kell-e felhívni a kérelem kiegészítésére?
- 3) Úgy kell-e értelmezni az 1896/2006 rendelet 4. cikkét, hogy a pénzkövetelés e rendelkezésben meghatározott ismérvei, vagyis a meghatározott összeg, valamint a követelésnek az európai fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásának időpontjában fennálló esedékessége, kizárólag a főkövetelésre vonatkoznak, vagy pedig úgy, hogy azok a késedelmi kamat iránti követelésre is vonatkoznak?
- 4) Úgy kell-e értelmezni az 1896/2006 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontját, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárásban, ha a származási tagállam joga nem írja elő a kamatok automatikus felszámítását, a főkövetelés mellett:
 - a) az összes kamat, beleértve az úgynevezett (az esedékesség pontosan meghatározott napjától a fizetés nem naptári napként meghatározott napjáig, például »2011. március 20-tól a fizetés napjáig« számított) nyílt kamatot is;
 - b) csak az esedékesség pontosan meghatározott napjától a kérelem benyújtásáig vagy a fizetési meghagyás kibocsátásáig számított kamat;
 - c) kizárólag az esedékesség pontosan meghatározott napjától a kérelem benyújtásáig számított kamat kérhető?
- 5) A [negyedik] kérdés a) [pontjára] adandó igenlő válasz esetén miként kell megszövegezni a rendelet alapján a fizetési meghagyásban a nemzeti bíróság kamatokra vonatkozó határozatát?
- 6) A [negyedik] kérdés b) [pontjára] adandó igenlő válasz esetén kinek kell meghatároznia a kamat összegét, a jogosultnak vagy hivatalból a nemzeti bíróságnak?
- 7) A [negyedik] kérdés c) [pontjára] adandó igenlő válasz esetén köteles-e a jogosult a felszámított kamat összegét a kérelemben feltüntetni?
- 8) Ha a jogosult a kérelem benyújtásáig kért kamatot nem számítja ki, akkor a nemzeti bíróságnak azt hivatalból kell-e kiszámítania, vagy ehelyett a jogosultat kell-e felhívnia a kérelemnek az 1896/2006 rendelet 9. cikke szerinti kiegészítésére?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 24 A kérdést előterjesztő bíróság az első kérdésével arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni az 1896/2006 rendelet 7. cikkét, hogy az kimerítően szabályozza az európai fizetési meghagyás iránti kérelem által kielégítendő valamennyi követelményt vagy pedig úgy, hogy csak az e kérelemre vonatkozó minimumszabályokat határozza meg, és az e rendelkezésben az alaki követelményekre vonatkozóan nem szabályozott kérdések vonatkozásában a nemzeti jogot kell alkalmazni.
- 25 E kérdés megválaszolása érdekében az 1896/2006 rendelet 7. cikkének szövegére, valamint e rendelet általános szerkezetére és céljára kell hivatkozni.

- 26 Először is felidézendő, hogy a szóban forgó rendelet 7. cikke az európai fizetési meghagyás iránti kérelem tartalmára és formájára vonatkozó egy sor követelményt tartalmaz. Így szabályozza többek között az ilyen kérelem formanyomtatvány útján történő benyújtásának feltételét, ennek alkotóelemeit, a jogosult arra vonatkozó kijelentését, hogy az ezen kérelemben adott tájékoztatás megfelel a valóságnak, annak lehetőségét, hogy a jogosult nem kívánja a polgári peres eljárásra való áttérést, valamint a szóban forgó kérelem aláírásának módjait.
- 27 Meg kell állapítani, hogy a szóban forgó cikk szövege egyetlen olyan tényezőt sem tartalmaz, amely arra engedne következtetni, hogy a tagállamok az európai fizetési meghagyás iránti kérelem tekintetében továbbra is szabadon alkalmazhatnak a nemzeti jogban előírt kiegészítő követelményeket.
- 28 Amint ugyanis az az 1896/2006 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontjából, (3), (5) és (6) bekezdéséből következik, amennyiben ez a rendelkezés felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy az európai fizetési meghagyás iránti kérelem által kielégítendő követelmények egyes konkrét szempontjait a nemzeti joguk szerint szabályozzák, akkor azt kifejezetten megemlíti. Ebben a cikkben viszont semmilyen más olyan kifejezett vagy hallgatólagos utalás sem található, amely általános jelleggel lehetővé tenné a tagállamok nemzeti jogjaiban meghatározott kiegészítő követelmények alkalmazását.
- 29 Ezt a szó szerinti értelmezést továbbá az 1896/2006 rendelet szerkezete is alátámasztja. Ebben a vonatkozásban hangsúlyozni kell egyrészt, amint az ezen rendelet (16) preambulumbekkezdéséből következik, hogy az eljáró bíróságnak az európai fizetési meghagyás iránti kérelmet csakis az abban megadott tájékoztatás alapján kell megvizsgálnia. Másrészt a szóban forgó rendeletnek az európai fizetési meghagyás kibocsátására vonatkozó egyes feltételek tekintetében pontosítással szolgáló 2–4. és 6. cikke sem tartalmazza a tagállamok nemzeti jogai szerinti kiegészítő követelmények alkalmazásának a lehetőségét. Ezen túlmenően ugyanezen rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében csakis a rendelet 2–4., 6. és 7. cikkében megállapított követelmények nem teljesítése vonja maga után az európai fizetési meghagyás iránti kérelem elutasítását.
- 30 Végül felidézendő, amint az az 1896/2006 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjából következik, hogy ennek célja többek között a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése. Amint azt a szóban forgó rendelet (8), (10) és (29) preambulumbekkezdése kimondja, jöllehet e rendelet nem lép a nem vitatott követelések behajtására szolgáló, nemzeti jog szerint létező mechanizmusok helyébe, és nem is hangolja azokat össze, a célkitűzése megvalósítása érdekében az ilyen pénzkövetelések behajtását szolgáló egységes eszközt hoz létre, amely az Európai Unió egész területén egyenlő lehetőségeket biztosít a hitelezők és adósok számára.
- 31 Márpedig a szóban forgó célt veszélyeztetné az, ha a tagállamok a nemzeti jogukban az európai fizetési meghagyás iránti kérelemben kapcsolatban teljesítendő további követelményeket írhatnának elő általános jelleggel. Az ilyen követelmények ugyanis nemcsak ahhoz vezetnének, hogy az egyes tagállamok e kérelemre vonatkozóan eltérő követelményeket állapítanának meg, hanem az európai fizetési meghagyásos eljárás összetettségének, időtartamának és költségeinek növeléséhez is.
- 32 Ennélfogva csakis az az értelmezés, amely szerint az 1896/2006 rendelet 7. cikke kimerítően szabályozza az európai fizetési meghagyás iránti kérelem által kielégítendő valamennyi követelményt, biztosítja a szóban forgó rendelet által követett cél tiszteletben tartását.
- 33 Konkrétan azt a kérdést illetően, hogy a nemzeti bíróság a szóban forgó esetével azonos körülmények között felhívhatja-e a jogosultat az európai fizetési meghagyás iránti kérelem kiegészítésére annak érdekében, hogy a lengyel pénznemben megjelölt pertárgyérték alapján az eljárási illeték kiszámítható legyen, meg kell jegyezni, hogy e bíróság ennek érdekében az 1896/2006 rendelet 25. cikkének azon (2) bekezdésére támaszkodhat, amely szerint az eljárási illeték összegét a nemzeti joggal összhangban állapítják meg.

- 34 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a nem vitatott követelések behajtására vonatkozó nemzeti mechanizmusok harmonizációjának a hiányában az eljárási illeték összegének meghatározására vonatkozó eljárási szabályok – a szóban forgó rendelet 25. cikkének feltételeire tekintettel – a tagállamok eljárási autonómiájának elve alapján a tagállamok belső jogrendjébe tartoznak. Ugyanakkor, ezek a szabályok nem lehetnek kedvezőtlenebbek a belső jog hatálya alá tartozó hasonló jellegű esetekre vonatkozókhöz képest (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve) (lásd ebben az értelemben a C-618/10. sz. Banco Español de Crédito ügyben 2012. június 14-én hozott ítélet 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 35 Következésképpen a nemzeti bíróság a nemzeti jogában meghatározott szabályok szerint alapvetően továbbra is szabadon kérhet információt a pertárgy értékét illetően, feltéve, hogy az eljárási illeték meghatározásához fűződő eljárási követelmények nem vezetnek az európai fizetési meghagyásos eljárás rendkívüli mértékű meghosszabbításához, sem pedig ezen meghagyás iránti kérelem elutasításához.
- 36 E körülményekre tekintettel az előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1896/2006 rendelet 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az kimerítően szabályozza az európai fizetési meghagyás iránti kérelem által kielégítendő valamennyi követelményt. A szóban forgó rendelet 25. cikke értelmében és az e cikkben meghatározott feltételek mellett a nemzeti bíróság továbbra is szabadon állapíthatja meg az eljárási illeték összegét a nemzeti jogában meghatározott szabályok szerint, feltéve hogy e szabályok nem kedvezőtlenebbek a belső jog hatálya alá tartozó hasonló jellegű esetekre vonatkozókhöz képest, és nem teszik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását.

A második kérdésről

- 37 Figyelembe véve az első kérdésre adott választ, a második kérdést nem kell megválaszolni.

A harmadik és negyedik kérdésről

- 38 A kérdést előterjesztő bíróság a harmadik és negyedik kérdésével lényegében arra keresi a választ, hogy az 1896/2006 rendelet 4. cikkét és 7. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a jogosult az európai fizetési meghagyás iránti kérelem keretében az esedékessége napjától a főkövetelés teljesítésének napjáig terjedő időszakra kamatot követelhet.
- 39 Előjáróban felidézendő, hogy az 1896/2006 rendelet 4. cikke értelmében az európai fizetési meghagyásos eljárás keretében behajtandó pénzkövetelésnek esedékesnek és meghatározott összegűnek kell lennie, míg a szóban forgó rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontja akként rendelkezik, hogy amennyiben a követelésre kamatot kérnek, a fizetési meghagyás iránti kérelemben meg kell jelölni a kamatlábat, és azt az időszakot, amelyre e kamatot kérték.
- 40 Egyrésztől azt a kérdést illetően, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárás keretében követelt kamatoknak az 1896/2006 rendelet 4. cikke értelmében esedékesnek és meghatározott összegűnek kell-e lenniük, meg kell állapítani, hogy ezen cikk szó szerinti értelmezése e tekintetben nem szolgál pontosítással, többek között azért, mert ez a rendelkezés általános jelleggel az európai fizetési meghagyásos eljárás keretében követelhető „pénzkövetésekre” hivatkozik.
- 41 Hangsúlyozni kell azonban, hogy e rendelkezés szöveggörnyezetéből, de különösen a szóban forgó rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontjával való együttes olvasatából következik az, hogy a követelések esedékességével és meghatározott összegével kapcsolatos követelmények nem vonatkoznak a kamatokra.

- 42 Amint azt ugyanis az Európai Bizottság helyesen kiemeli, az 1896/2006 rendelet egyetlen rendelkezése sem írja elő a jogosulttal szemben, hogy az európai fizetési meghagyás iránti kérelmében a kamatok pontos összegét megjelölje. Különösen e rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontja kizárólag azt írja elő, hogy amennyiben a követelésre kamatot kérnek, akkor meg kell adni a kamatlábat, és azt az időszakot, amelyre a kamatot kérték, amit egyébként az európai fizetési meghagyás iránti kérelemnek az említett rendelet I. mellékletében található formanyomtatványa is tükröz.
- 43 Másrészt az a kérdést illetően, hogy az e 7. cikk (2) bekezdésének c) pontjával ellentétes-e az esedékesség napjától a főkövetelés teljesítésének napjáig terjedő időszakra vonatkozó kamatkövetelés, hangsúlyozni kell, hogy jóllehet e rendelkezés nem írja elő a kamatok összegének a fizetési meghagyás iránti kérelemben való megjelölését, azonban azt az időpontot sem határozza meg, ameddig ezek a kamatok követelhetők.
- 44 E körülményekre tekintettel a szóban forgó rendelkezést különösen az 1896/2006 rendelet céljának a fényében kell értelmezni, amely – amint arra a jelen ítélet 30. pontja is utal – nem csupán a nem vitatott pénzkövetelések behajtására irányuló, egyszerű, gyors és hatékony mechanizmus megteremtésében, hanem az ilyen eljárás költségeinek csökkentésében is áll.
- 45 Ebben a vonatkozásban hangsúlyozni kell, hogy az 1896/2006 rendelet 7. cikke (2) bekezdése c) pontjának olyan értelmezése, amely megfosztaná a jogosultat annak lehetőségétől, hogy a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatokat követelje, nem állna összhangban az említett céllal. Amint arra ugyanis a főtanácsnok az indítványának 66. pontjában hivatkozik, amennyiben a kamatkövetelés az európai fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásának napjával vagy az ilyen meghagyás kibocsátása napjáig lejárt kamatokra korlátozódik, akkor a jogosultak csakis akkor juthatnának a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatok egészéhez, ha több, egymást követő kérelmet nyújtanának be, az eredetit a főkövetelés és a lejárt kamatok, a többit pedig a következő, az eredeti kérelem benyújtásától vagy a fizetési meghagyás kibocsátásától a főkövetelés teljesítéséig terjedő időszakra vonatkozó fennmaradó kamatok igénylése tekintetében.
- 46 Meg kell tehát jegyezni, hogy az 1896/2006 rendelet 7. cikke (2) bekezdése c) pontjának olyan értelmezése, amely nem tenné lehetővé a főkövetelés teljesítése napjáig keletkezett kamatok követelését, az európai fizetési meghagyásos eljárás időtartamának és összetettségének növeléséhez, illetve a költségeinek emelkedéséhez vezethetne.
- 47 Végezetül egy ilyen értelmezés alkalmas lenne arra, hogy visszatartsa a jogosultat az európai fizetési meghagyásos eljárás megindításától, illetve hogy a jogosultat inkább a kamatok egészének megszerzését lehetővé tévő nemzeti eljárások megindítására ösztönözze. Bár kétségtelenül igaz, amint az 1896/2006 rendelet (10) preambulumbekzdése kimondja, hogy az e rendelet által megállapított eljárás a nemzeti jogban meghatározott eszközökhöz képest kiegészítő és szabadon választható eszköz, mindazonáltal ahhoz, hogy a hitelezők számára ez az eljárás egy tényleges választási lehetőséget jelentsen, a hitelezőknek ugyanazokat a jogokat kell tudniuk érvényesíteni, mint a nemzeti eljárásokban.
- 48 Az 1896/2006 rendelet 4. cikke és a 7. cikke (2) bekezdésének c) pontjával tehát nem ellentétes az, ha a jogosult az európai fizetési meghagyásban a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatokat követelheti.
- 49 Egyébiránt ezt az értelmezést nem teszik vitathatóvá a portugál kormány és az Egyesült Királyság Kormánya által ezen rendelkezések olyan értelmezése mellett előadott érvei, amelyek szerint nem követelhetők kamatok a fizetési meghagyás kibocsátását követő időszakra.
- 50 Ellentétben ugyanis az Egyesült Királyság Kormányának érveivel, az a körülmény, hogy az európai fizetési meghagyás iránti kérelem formanyomtatványának kitöltésére vonatkozó, az 1896/2006 rendelet I. mellékletében található útmutató a 7. pontban csakis az ilyen kérelemmel kapcsolatos bírósági határozat meghozatalával bezárólag keletkezett kamatok követelésének lehetőségét említi, nem

foszthatja meg a jogosultat annak lehetőségétől, hogy az ezen időpontot követő időszakban keletkezett kamatok is követelje. Ez az útmutató ugyanis, bár kétségtelenül segítséget nyújthat a szóban forgó rendelet értelmezésében, a főtanácsnok által az indítványának 86. pontjában hivatkozottaknak megfelelően csak jelzésértékű, és nem fedi le kimerítő jelleggel valamennyi olyan helyzetet, amely a gyakorlatban előfordulhat.

- 51 Ezenkívül a portugál kormánynak az 1896/2006 rendelet 12. cikke (3) bekezdésének a) pontjára alapított érvelését illetően meg kell állapítani, hogy ez a rendelkezés azt mondja ki, hogy az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell a jogosultnak fizetendő összegéről. Márpedig a kötelezettet nem csupán akkor kell ezen összegéről tájékoztatni, ha a főkövetelés végösszege és a kamatok szerepelnek az európai fizetési meghagyásban, hanem abban az esetben is, ha ez a meghagyás a főkövetelés összegét, valamint a kamatlábat, és azt az időszakot jelöli meg, amelyre a kamatot kérték. Ezenkívül a szóban forgó rendelkezés olyan értelmezése, amely nem teszi lehetővé a jogosult számára, hogy a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatokot követelje, a jelen ítélet 44–46. pontjában kifejtett okok miatt ellentétben állna a szóban forgó rendelet céljával.
- 52 Hozzá kell tenni, hogy az 1896/2006 rendelet rendelkezései önmagukban – a jogosult és a kötelezett közötti jogviszonyra vonatkozó jogban gyökerező alap hiányában – nem képezhetik az e követelés teljesítésének időpontjáig keletkezett kamatok követelésének jogalapját. Az 1896/2006 rendelet ugyanis a fizetési meghagyás mechanizmusának csak az eljárási vetületeit szabályozza, az anyagi jogi kérdéseket, beleértve az ezen eljárás keretében követelhető kamatfajtákat is, továbbra is alapvetően a felek közötti azon jogviszonyra alkalmazandó jog szabályozza, amelyből a szóban forgó követelés ered.
- 53 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a harmadik és negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1896/2006 rendelet 4. cikkét és 7. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a jogosult az európai fizetési meghagyás iránti kérelem keretében az esedékessége napjától a főkövetelés teljesítésének napjáig terjedő időszakra kamatot követelhet.

Az ötödik kérdésről

- 54 Az ötödik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy milyen módon kell kitölteni az európai fizetési meghagyásnak az 1896/2006 rendelet V. mellékletében található formanyomtatványát, ha ez a kötelezettet a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatoknak a jogosult részére történő megfizetésére kötelezi.
- 55 Előjáróban pontosítani kell, hogy a szóban forgó formanyomtatványban található egy „Kamat (-tól)” című vízszintes mező, amely három, függőlegesen elválasztott, „Pénznem”, „Összeg”, illetve „Dátum (nap/hónap/év)” cím alatti részre oszlik.
- 56 Ebben a vonatkozásban hivatkozni kell arra, amint az az 1896/2006 rendelet (11) preambulumbekkezdéséből következik, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárásban a lehető legnagyobb mértékben formanyomtatványokat kell használni az eljárás lefolytatásának megkönnyítése és az automatizált adatfeldolgozás lehetővé tétele érdekében.
- 57 Márpedig mivel a formanyomtatványok a gyakorlatban leggyakrabban előforduló helyzeteket veszik alapul, meg kell állapítani, hogy a jelen ügyéhez hasonló körülmények között, ahol az európai fizetési meghagyás formanyomtatványa nem írja elő kifejezetten annak megjelölésének lehetőségét, hogy a kötelezett köteles a jogosultnak a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatokot fizetni, a szóban forgó formanyomtatvány tartalmát az ügy sajátos körülményeihez kell igazítani oly módon, hogy a bíróság ilyen határozatot hozhasson.

- 58 Így az európai fizetési meghagyás formanyomtatványát oly módon kell kitölteni, hogy lehetővé tegye a kötelezettnek egyrészt azt, hogy minden kétséget kizáróan megismerje azt a határozatot, amelynek értelmében a jogosult számára a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatokat köteles megfizetni, másrészt pedig azt, hogy egyértelmű legyen számára a kamatláb, és az az időpont, amelytől kezdve e kamatokat kérték. Amennyiben ezeket a követelményeket tiszteletben tartják, a szóban forgó formanyomtatványok kitöltésének konkrét módjait a nemzeti bíróságok határozhatják meg.
- 59 A nemzeti bíróság például megjelölheti az európai fizetési meghagyás formanyomtatványában a pénznemet az erre a célra szánt mezőben, a kamatlábat az „Összeg” című mezőben, illetve a „Dátum (nap/hónap/év)” mezőben azt, hogy a kötelezett egy bizonyos naptól kezdve a főkövetelés teljesítésének időpontjáig kamatot köteles fizetni.
- 60 Következésképpen az ötödik kérdésre azt a választ kell adni, hogy amennyiben a kötelezett a jogosult részére köteles a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatot fizetni, akkor a nemzeti bíróság továbbra is szabadon választhatja meg, hogy milyen módon tölti ki az európai fizetési meghagyásnak az 1896/2006 rendelet V. mellékletében található formanyomtatványát, feltéve hogy az ily módon kitöltött formanyomtatvány lehetővé teszi a kötelezett számára egyrészt azt, hogy minden kétséget kizáróan megismerje azt a határozatot, amelynek értelmében a jogosult részére a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatot köteles fizetni, másrészt pedig azt, hogy egyértelmű legyen a kamatláb, és az az időpont, amelytől kezdve a kamatokat kérték.

A hatodik, hetedik és nyolcadik kérdésről

- 61 A harmadik és negyedik kérdésre adott válaszra tekintettel az előterjesztett többi kérdésre nem kell válaszolni.

A költségekről

- 62 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az kimerítően szabályozza az európai fizetési meghagyás iránti kérelem által kielégítendő követelményeket.**

A szóban forgó rendelet 25. cikke értelmében és az e cikkben meghatározott feltételek mellett a nemzeti bíróság továbbra is szabadon állapíthatja meg az eljárási illeték összegét a nemzeti jogában meghatározott szabályok szerint, feltéve hogy e szabályok nem kedvezőtlenebbek a belső jog hatálya alá tartozó hasonló jellegű esetekre vonatkozókhoz képest, és nem teszik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását.

- 2) **Az 1896/2006 rendelet 4. cikkét és 7. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a jogosult az európai fizetési meghagyás iránti kérelem keretében az esedékessége napjától a főkövetelés teljesítésének napjáig terjedő időszakra kamatot követelhet.**

- 3) Amennyiben a kötelezett a jogosult részére köteles a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatot fizetni, akkor a nemzeti bíróság továbbra is szabadon választhatja meg, hogy milyen módon tölti ki az európai fizetési meghagyásnak az 1896/2006 rendelet V. mellékletében található formanyomtatványát, feltéve hogy az ily módon kitöltött formanyomtatvány lehetővé teszi a kötelezett számára egyrészt azt, hogy minden kétséget kizáróan megismerje azt a határozatot, amelynek értelmében a jogosult részére a főkövetelés teljesítésének napjáig keletkezett kamatot köteles fizetni, másrészt pedig azt, hogy egyértelmű legyen a kamatláb, és az az időpont, amelytől kezdve a kamatokat kérték.

Aláírások